

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/173/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814208987
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814208987.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140, so sídlom Bratislava, Michalská č. 18, právne zastúpeného Malata, Pružinský, Hegeduš & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 239 921, so sídlom Bratislava, Prievozská č. 4/B, proti odporcovi: R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., U. cesta č. XXX/XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníkom FÉNIX združenie na ochranu a presadzovanie ľudských práv, IČO: 42 310 059, so sídlom Lučenec, Nám. republiky č. 7, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, Janka Kráľa č. 5, o zaplatenie 2.306,53 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 751,56 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 751,56 eura od 21.10.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume eura a ostatných trov konania v sume eura na účet právneho zástupcu opatrovníka odporcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom podaným dňa 21.05.2014 uplatnil voči odporcovi nárok na zaplatenie sumy 2306,53 eura s úrokom vo výške 16,90% ročne zo sumy 1427,40 eura od 13.05.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 2049,26 eura od 13.05.2014 do zaplatenia, ako i náhradu trov konania. S odporcom uzavrel dňa 12.05.2010 zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 2.000,- eur. Odporca bol oprávnený úver čerpať jednorázovo ku dňu 12.05.2010, ktorý v tento deň aj čerpal. Odporca mal úver splácať v 60 mesačných anuitných splátkach vždy k 20.dňu v mesiaci, počnúc 20.06.2010, pričom anuitná splátka sa skladala z istiny a príslušných úrokov. Výška 1. až 59. splátky bola vo výške 49,80 eura a výška poslednej splátky mala byť určená navrhovateľom. Úver sa mal úročiť pevnou úrokovou sadzbou 16,90%. Odporca úver riadne nesplácal, preto navrhovateľ určil predčasnú splatnosť úveru na základe zmluvy ku dňu 20.10.2010. Z omeškanej istiny uplatňuje navrhovateľ úrok vo výške 482,47 eura vyčíslený ku dňu 12.05.2014, úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 12.05.2014 v sume 257,27 eura a ďalej neuhradené poplatky vo výške 139,39 eura a ďalej zmluvný úrok 16,90 % ročne zo sumy 1.427,40 eura od 13.5.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania 8,75% zo sumy 2.049,26 eura od 13.05.2014 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania.

Súd vydal platobný rozkaz dňa 11.08.2014 č. k. 17Ro/99/2014-23 zo dňa 11.08.2014, ktorý bolo potrebné zrušiť pre nemožnosť jeho doručenia do vlastných rúk odporcu.

Súd uznesením zo dňa 24.03.2015 č. k. 13C/173/2014-43 ustanovil odporcovi opatrovníka Fénix združenie na ochranu a presadzovanie ľudských práv so sídlom Lučenec, Nám. republiky č. 7, a to v súlade s ustanovením § 29 ods. 2, 6 OSP.

Opatrovník odporcu v písomnom vyjadrení zo dňa 21.05.2015 poukázal na právnu úpravu spotrebiteľského práva s tým, že zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch musí obsahovať údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pretože spotrebiteľ má vedieť už pri podpise zmluvy aká pomerná časť z každej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a na poplatky. Predmetná zmluva takéto dojednanie neobsahuje. Ďalej poukázal na to, že od dlžníka možno požadovať zmluvne dojednaný úrok /odplatu/ iba do ukončenia zmluvného vzťahu, t.j. kým nedôjde k zosplateniu celej dlžnej čiastky. Následne patrí veriteľovi len úrok z omeškania, preto navrhovateľovi nemôže kumulatívne patriť zmluvný úrok spolu s úrokom z omeškania aj po zosplatení úveru. Navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu navrhovateľa, listinnými dôkazmi, a to zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR zo dňa 12.05.2010, výpisom z účtu odporcu, oznámením o zosplatení úveru, písomným vyjadrením opatrovníka odporcu z 21.05.2015, písomnou špecifikáciou navrhovateľa zo dňa 24.07.2015 spolu s prehľadovou tabuľkou, poslednou výzvou, Sadzobníkom poplatkov, výpisom z úverového účtu, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Dňa 12.05.2010 uzavreli účastníci zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere, ktorou poskytol navrhovateľ odporcovi úver do výšky úverového limitu 2.000,- eur s tým, že peňažné prostriedky môže čerpať ku dňu 12.05.2010, banka poskytuje úver bez uvedenia účelu, a to na účet dlžníka č. XXXXXXXXXX/XXXX. Vyčerpaný a nesplatený úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 16,90% p. a., RPMN na úver predstavuje 21,52% p. a. a celkové náklady dlžníka spojené s úverom predstavujú čiastku 1147,40 eur za predpokladu, že sa bude čerpať celý úverový limit podľa zmluvy. Priemerná hodnota RPMN ku dňu podpisu zmluvy je 20,72% p. a.. V zmluve v časti V. Splácanie sa dlžník zaviazal splácať úroky a istinu úveru v 60 mesačných anuitných splátkach, pričom táto sa skladá z istiny a príslušných úrokov. Deň splatnosti splátky je 20. deň v mesiaci s tým, že prvá splátka je splatná dňa 20.06.2010 a posledná splátka je splatná dňa 20.05.2015, prvá až predposledná splátka je vo výške 49.80 eur, posledná bude určená bankou. Dlžník mal splácať úver formou prostriedkov na jeho účte tak, aby v deň splatnosti splátky mal dostatok peňažných prostriedkov na úhradu pohľadávky banky z poskytnutého úveru. Súčasťou zmluvy sú i Obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery účinné od 1.2.2010.

Z výpisu z účtu odporcu zo dňa 12.05.2010 vyplýva, že v uvedený deň došlo k čerpaniu úveru v sume 2.000,- eur.

Výzvou zo dňa 13.08.2012 vyzýval navrhovateľ odporcu k zaplateniu dlžnej čiastky pod hrozbou zosplatenia daného úveru, pričom dlh vo výške 300,29 eura bol odporca povinný zaplatiť bez meškania.

Z oznámenia o zosplatení úveru zo dňa 22.10.2012 vyplýva, že navrhovateľ vyhlásil celú svoju pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXR zo dňa 12.05.2010 za splatnú dňom 20.10.2012. Zároveň bol odporca vyzvaný na zaplatenie celej čiastky v sume 1726,24 eura vrátane príslušenstva do 02.11.2012. Odporcovi bolo uvedené oznámenie doručované poštou na adresu trvalého bydliska.

Z písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 24.07.2015 vyplýva, že ku dňu 16.07.2015 eviduje navrhovateľ nesplatenú istinu 1427,40 eura, čo preukazuje výpisom z účtu a prehľadovou tabuľkou, kde v stĺpci Splátka istiny je uvedená výška splatnej istiny a úhrady odporcu započítané na istinu za jednotlivé mesačné obdobia. Z histórie výpisu z úverového účtu vyplýva celkové čerpanie prostriedkov na úverovom účte za jednotlivé dni, jednotlivé transakcie odporcu za jednotlivé dni na úverovom účte s označením prijatej platby, čerpania odporcu, úroku z omeškania a poplatku. Úrok vo výške 482,47

eura predstavuje zmluvný úrok 16,90% ročne v období od 13.05.2010 do 12.05.2014, pričom ide o zmluvný úrok len zo sumy nesplatennej istiny. Úrok z omeškania v sume 257,27 eura je vyčíslený ku dňu 12.05.2014 a je určený sadzbou vo výške zákonného rozpätia za jednotlivé doby omeškania. Neuhradené poplatky v sume 139,39 eura predstavujú poplatky dohodnuté v čl. IV a VII zmluvy ako aj v čl. 4.5 VZP a Sadzobníku poplatkov. Ide o neuhradené poplatky za správu úveru, poistenie smrti a invalidity, poistenie práceneschopnosti, upomienky, výzvy za dobu od 19.05.2012 do 19.10.2012.

Z výsluchu navrhovateľa vyplýva tvrdenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona, výška splátok bola určená dostatočne, určito a zrozumiteľne tak, aby spotrebiteľ vedel koľko a kedy má platiť. Poplatky spojené so zmluvou, ako i poistenie boli priamo dohodnuté v zmluve, a preto má na ne navrhovateľ nárok. Príslušné ustanovenia upravujúce zmluvu o úvere jasne stanovujú, že dohodnutý zmluvný úrok predstavuje dohodnutú výšku odplaty, ktorá patrí veriteľovi pri riadnom splácaní. Tieto ustanovenia sú kogentné a nie je možné ich vylúčiť. Určenie predčasnej splatnosti má posilniť postavenie veriteľa bez toho, aby bol negatívne ovplyvnený status dlžníka.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 - 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 - 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 - 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 - 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 - 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (písm. i), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (písm. j).

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd návrh navrhovateľa za čiastočne dôvodný. Je nepochybné, že účastníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá vzhľadom na povahu účastníkov a obsah zmluvy bola zmluvou o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, na ktorú však dopadá aj právna úprava zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Odporca pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, úver nebol poskytovaný na účel podnikania, povolania alebo zamestnania. Zmluva preto musí obsahovať všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Kým navrhovateľ tvrdí, že zmluva má všetky náležitosti v zmysle citovaného ustanovenia, opatrovník odporcu namietal predovšetkým nesprávny údaj o počte, termínoch a splatnosti splátok, a v rámci nich istiny, úrokov a poplatkov. Súd podrobne preskúmal zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere uzavretú dňa 12.05.2010 a zistil, že v zmluve absentuje jasné a zrozumiteľné vymedzenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva síce obsahuje záväzok dlžníka splácať úroky a istinu v 60 mesačných anuitných splátkach, ktorá sa skladá z istiny a príslušných úrokov, pričom však nie je jasne vymedzená aká suma z celkovej mesačnej splátky je vymedzená na istinu, úroky a iné poplatky a kedy sú tieto zložky splátky splatné. Zmluva ďalej vymedzuje len výšku prvých 59 splátok a nestanovuje výšku poslednej 60-tej splátky, čo znamená neurčenie výšky poslednej splátky a jej výška je ponechaná výlučne na vôľu veriteľa podľa toho ako bude úver splácaný. Uvedené stanovenie poslednej splátky nie je možné akceptovať, pretože nejde o dohodu o splátke, ale jednostranné určenie tejto splátky, ktorá môže byť stanovená výlučne len jednou zmluvnou stranou bez akejkoľvek účasti a možnosti obrany spotrebiteľa. Vzhľadom na takto nadstavenú výšku poslednej splátky podľa názoru súdu nebolo možné správne určiť celkové náklady spojené s úverom, ktoré tvoria základ pre správny výpočet RPMN ako ďalšej náležitosti zmluvy o úvere. Pokiaľ navrhovateľ stanovuje v čase uzatvorenia zmluvy celkové náklady dlžníka na sumu 1.147,40 eura, ktorá suma slúžila aj pre výpočet RPMN 21,52%, ide o neurčito určenú výšku celkových nákladov, a tým i nesprávne stanovený údaj o RPMN. Pri výške splátky 49,80 eura a počte splátok 60 predstavuje celková suma k zaplaceniu 2.988,- eura, suma poplatku za správu úveru predstavuje 1,99 eur x 60 mesiacov sumu 119,40 eura, suma poplatkov za poistenie predstavuje pri poistení za poistenie smrti alebo plnej invalidity sumu 1,67 eura mesačne, teda za celú dobu splácania 100,20 eura (60x 1,67 eura) a za poistenie práceneschopnosti v sume 0,82 eura, teda za celú dobu splácania 49,20 eura. Súhrnne predstavuje suma, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť teda čiastku 3.256,80 eura (2.988,- eur + 119,40 eura + 100,20 eura + 49,20 eura), čo teda vyjadruje sumu celkových nákladov približne vo výške 1.256,80 eura /3256,80 eura - 2000,- eur), pričom ide o sumu skutočne vyššiu ako je uvedené v zmluve. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou navrhovateľa, že poistenie úveru bolo dojednané ako doplnkové a nemalo byť vyjadrené v rámci RPMN. Súd poukazuje na definíciu poistenia v bode VII. Poistenie úveru v zmluve, kde v bode 1. je uvedené, že „súčasťou“ úveru je poistenie pre prípad poistnej udalosti smrti, invalidity a pracovnej neschopnosti dlžníka, pričom v zmluve je uvedený názov poisťovne, poisteného, začiatok poistenia, koniec poistenia a podobne. Uvedené poistenie malo preto jednoznačne tvoriť súhrn celkových nákladov spojených s úverom a malo tvoriť základ pre výpočet RPMN. Vychádzajúc z uvedeného možno len veľmi ťažko predpokladať, že odporca, ktorému pri uzatváraní zmluvy ide predovšetkým o poskytnutie úveru venuje pozornosť uzavretiu poistnej zmluvy spôsobom ako prezentuje navrhovateľ. Informácie o poistení sú vopred predformulované v zmluve, obsahujú veľké množstvo informácií týkajúce sa rozsahu poistenia, poistnej čiastky, poistnej doby a podobne. Poistné ako také je podľa názoru súdu spotrebiteľovi nanútené, pretože navrhovateľ, ktorý sprostredkováva poistenie má ekonomický záujem na takomto uzavretí poistnej zmluvy, pretože uvedené sprostredkovanie zrejme nerobí bezodplatne.

V zmysle uvedeného preto súd považuje úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 citovaného zákona). Navrhovateľovi preto patrí len suma rozdielu medzi poskytnutým úverom 2.000,- eura a sumou zaplatených splátok v počte splátok 23 x 54,28 eura v sume 1.248,44 eura. Z prehľadnej tabuľky operácii úverového účtu vyplýva, že odporca uhradil za dobu od 13.05.2010 do 20.04.2012 celkom

uvedenú sumu, ktorú navrhovateľ započítal na poplatky, zmluvný úrok a úverovú istinu. Vzhľadom k tomu, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi len sumu poskytnutého úveru 2.000,- eur, je povinný zaplatiť len rozdiel vo výške 751,56 eura (2000 - 1248,44). Pre úplnosť súd udáva, že vzhľadom na zosplatnenie úveru ku dňu 20.10.2012 sa stala splatnou úverová istina v celom rozsahu, pričom oprávnenie banky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je upravená v Obchodných podmienkach v čl. 9.1. Bez ohľadu na to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, navrhovateľovi by po zosplatnení úveru nepatrilo zmluvný úrok tak ako ho uplatňuje v žalobnom návrhu a v tomto smere sa súd plne stotožňuje s obranou opatrovníka odporcu. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy podľa názoru súdu navrhovateľovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia navrhovateľovi nepatrí. Súd pritom vychádza z uznesenia ÚS IV. 476/2012 zo dňa 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patrí a úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (§ R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (viď napr. i rozsudok KS TN 5Co/72/2015 zo dňa 01.07.2015). Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úverového limitu v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca, za čo patrí veriteľovi úrok. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Veriteľ teda navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Ak teda nastal stav, kedy dlžník - spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky a poplatok za vedenie účtu, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stanovom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (viď rozsudok KS TN 6Co/587/2015 zo dňa 28.09.2015).

Navrhovateľovi patrí z priznanej úverovej istiny úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení, a to v sadzbe úroku v čase omeškania s celou úverovou istinou vo výške 8,75%, pričom navrhovateľovi patrí úrok z omeškania deň po zosplatnení úveru ku dňu 20.10.2012, teda od 21.10.2012.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP. V konaní bol prevažne úspešný odporca, ktorý bol zastúpený opatrovníkom, zastúpeným právnym zástupcom. Vzhľadom na pomer žalovanej pohľadávky 2.306,53 eura a súdom priznanej sumy 751,56 eura mal v konaní prevažný úspech odporca, ktorý mal úspech v rozsahu 67,42%, neúspech 32,58%, čo znamená čistý úspech odporcu je v rozsahu 34,84%. Právnomu zástupcovi opatrovníka odporcu patrí náhrada trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení v rozsahu 34,84 %. Právnomu zástupcovi patrí odmena za dva úkony právnej pomoci, a to prevzatie veci a zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 21.05.2015, a 91,29 eura (§ 10 ods.1 citovanej vyhlášky), 2x RP á 8,39 eura, spolu s 20% DPH v

sume 239,23 eura. Právnomu zástupcovi preto patrí odmena za právne zastúpenie v sume 83,35 eura (34,84% z 239,23 eura).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.